

RASPORED SVETIH MISA I MISNE NAKANE

9. studeni nedjelja	POSVETA LATERANSKE BAZILIKE XXXII. NKG.	8,00 9,30 11,00	za † ob. Čolić ALILOVCI: za † Ivana Novakovića ŽUPNA: za sve nakane župljana
PO. 10. XI.	Leon Veliki pp.	18,00	za † Štefaniju i Josipa Vernet
UT. 11. XI.	Martin b.	18,00	za † Jozu Ilinović
SRI. 12. XI.	Jozafat	18,00	za † Rezu i ob. Tomić
ČET. 13. XI.	Stanislav Kostka	18,00	za † Vidoja Boškovića; PRIDRUŽENE: za † ob. Balen, Potpečan i Brekalo; za blagoslov djece; <i>KLANJANJE</i>
PET. 14. XI.	NIKOLA TAVELIĆ	18,00	za † Ružu i Pavu Subotić; <i>BIBLIJSKA</i>
SU. 15. XI.	Albert Veliki	18,00	za † Josipa Šipura; <i>SUSRET MLADIH</i>
16. studeni nedjelja	XXXIII. NKG.	8,00 11,00	za † Nevenku Petrić ŽUPNA: za sve nakane župljana

ŽUPNE OBAVIJESTI:

- ❖ CRKVU SPREMAJU: **U SUBOTU u 13,00:** Branka Derner, Leonarda Mijić, Dora Ana Đurčević, Magdalena Tomanović i Ljilja Jurić. **Ako netko ne može sada neka nađe zamjenu. Učenice i studentice treba zamijeniti iz obitelji!**
- ❖ **MISE U ŽUPNOJ CRKVI U 18,00; prije toga krunica!**
- ❖ **CARITAS: AKCIJA „ŽETVA 2014“: FOND JOSIP KUPERTINSKI: STARI PAPIR: Hvala darovateljima!**
- ❖ **ŽUPNA KATEHEZA; neće više biti u kapelicama jer je postalo hladno!**
 - Sada je važno da vjeroučenici ne zaborave doći na **NEDJELJNU SVETU MISU**. Još je važnije **DA RODITELJI NE ZABORAVE** na duhovni rast djece koji je prevažana za njihovu izgradnju.
 - **MOLITVA U OBITELJI: neka se njeguje zajednička molitva, barem dijela članova obitelji. OSOBNA MOLITVA je osobna povezanost s Bogom. Treba je njegovati!**
 - **POTVRĐENICI (VIII.R): SUBOTA U 9,00 u vjeronaučnoj dvorani.**
 - **PRVOPRIČESNICI : SUBOTA U 11,00 u vjeronaučnoj dvorani.**
- ❖ **Misne nakane, godišnjice, upisujemo samo 40 dana unaprijed.**
- ❖ **18. studenog; utorak: HODOČAŠĆE U VUKOVAR-SUDJELOVANJE u POVORCI I NA EUHARISTIJSKOM SLAVLJU; POSJET „OVČARI“.**
 - **POZIVAM, OSOBITO BRANITELJE NAŠE ŽUPE ALI I IZ DRUGIH ŽUPA.**
 - **POZIVAM MLADEŽ NA OVO HODOČAŠĆE: da se uče i osjete spomen-povijest!**
 - **UPIS U SAKRISTIJU I ŽUPNOM UREDU.**
 - **POLAZAK U 6,00 iz KAPTOLA (prije toga: ALILOVCI, GOLO BRDO, ČEŠLJAKOVCI; potom: RAMANOVCI). CIJENA: (Javiti se danas tijekom dana jer je važan broj!)**

Izdaje: Župa sv. Petra i Pavla apostola (Požeška biskupija); Trg dr. Franje Tuđmana 1, 34334 Kaptol
 Uređuju: župljani župe sv. Petra i Pavla; Odgovara: Josip Klarić, župnik.
 Tisak: Župa sv. Petra i Pavla/ www.zsppa-kaptol.hr; e-mail: zu-kaptol@po.t-com.hr /tel: 034 231-080

QUO VADIS

Listić župe sv. Petra i Pavla app., Kaptol

Br. 363/2014; 9. studeni 2014.

OBLJ. POVETE LATERANSKE BAZ. XXXII. NKG., „A“

Poštovani i dragi Župljani!

Gospodin Isus je utemeljio svoju Crkvu kao građevinu u kojoj je svaki vjernik kao jedan kamen i stoga neizmjerljivo važan za stabilnost i čvrstoću cijele građevine. Zato je svatko od nas bitan, zato svaki grijeh koji počinimo ima posljedice i za zajednicu. Crkva nije samo nekakva organizacija nego, uistinu, mistično tijelo Kristovo i svaki ud ima svoje mjesto i važnost. Budući da je čovjek i duh i tijelo, potrebno mu je i ono materijalno, opipljivo, kako bi mogao istinski živjeti i proslavljati Boga svojim životom na zemlji. Crkvena zgrada je mjesto gdje se na poseban način susreće s Bogom, sjedinjujući se s njim u Euharistiji. Slaveći današnji blagdan zahvaljujemo Gospodinu za darove koje nam je podario i milosti da budemo sudionici njegovih djela.

Ez 47,1-2.8-9.12; „Vidjeh vodu gdje izvire iz Hrama. I svi, do kojih doprije ta voda, bijahu spašeni!“ Prorok Ezekijel govori o viđenju u kojem mu je pokazan Božji dom na nebu iz kojega izvire živa voda koja sve ozdravlja. Slika je to buduće obnove Izraelskog naroda po okončanju ropstva ali i slika budućega svijeta, oslobođena Kristovom žrtvom.

1Kor3,9c-11.16-17; „Hram ste Božji!“ Sveti Pavao podsjeća; Krist je temelj, Crkva je građevina. Svatko treba paziti kako se u tu građevinu uzidi jer je sveta. Duh Božji u njoj prebiva.

Iz Ev: Iv 2,13-22; „Govorio je o hramu svojega tijela!“ Isus vodi brigu o svetosti hrama, kuće Božje, naviještajući ujedno i svoje uskrsnuće; temelj nove, duhovne Božje građevine. No, ljudi k'o ljudi; imaju svoju sliku hram-božje prisutnosti. Novi navještaj prisutnosti će prihvatiti samo poučljivi i ponizni a i oni će priznati da je to, što su prepoznali, Božje djelo.

Srdačno; vaš župnik Josip!

NAKANE APOSTOLATA MOLITVE ZA STUDENI: OPĆA: Da svi koji pate od osamljenosti dožive Božju blizinu i potporu bližnjih; **MISJSKA:** Da mladi sjemeništarci i redovnici-novaci dobiju mudre i dobro oblikovane duhovne učitelje; **BISKUPSKA:** Da se vjernici, darovima kojima ih je obdario Gospodin, aktivno uključe u život svojih župnih zajednica i pospješuju novu evangelizaciju u našoj domovini.

Vražićak mali u katedrali

Dobri i pobožni starac odlučio je svoje posljednje godine u potpunosti posvetiti Bogu. Uzeo je u naprtnjaču nešto najnužnijih stvari i krenuo na put. Došao je tako u podnožje jedne planine gdje je otkrio malu pećinu natkrivenu velikim zelenim stablom. Idealno mjesto za život, pomislio je i prostro stari kaput u pećinu da mu posluži kao ležaj. U blizini je žuborio bistri potočić a pjev ptica sa stabla opijao je poput najboljeg vina. Uživao je tako starac danju šetajući i otkrivajući nove ljepote a veći dio noći provodio je u molitvi i meditaciji ispod zvjezdanog plašta.

Vrijeme je prolazilo i ljudima je postalo čudno što se

starac ne vraća, pa su počeli odlaziti k njemu. On bi svakoga lijepo primao ali i odlučno odbijao poziv da se vrati natrag među ljude. Imam sve što mi treba a najviše onoga za čim sam uvijek čeznuo: vremena za tihu molitvu i druženje s Bogom, odgovarao bi svakome. No posjeti nisu prestajali i nagovaranja nisu umukla. Da bi udovoljio ljudima, odlučio je starac za Uskrs doći u grad i sudjelovati na misi u katedrali. Bio je to kompromis kojim su svi bili zadovoljni.

I došao je taj dan. Starac se oprostio od svoga potočića i svoga zelenog stabla prepunog predivnih ptica i zaputio se u grad. Nakon dugotrajnog pješačenja konačno je stigao pred katedralu i to upravo kad su ljudi grnuli na svečanu misu. Prikradao se sa strane da ostane nezamijećen među mnoštvom u svečanim odijelima, veselih i razdraganih, koji su si međusobno čestitali taj prekrasni blagdan. U katedrali se stisnuo u najdublji kut i pobožno pratio veličanstveno bogoslužje koje je predvodio sam biskup. No ono što ga je zbunjivalo bili su pomoćnici oko biskupa koji su neprestano dolazili, klanjali mu se, ostavljali ili uzimali neke predmete, opet se klanjali i odlazili. Puno toga starcu se činilo nepotrebnim i suvišnim jer umjesto da je poticalo duhovnost to ju je umanjivalo, rastresalo. Sjetio se Isusovih riječi Sotoni: „Bogu jedinomu se klanjaj i Njemu jedinomu služi!“

U najsvečanijem trenutku bogoslužja cijela je katedrala bila na koljenima pa je starac imao, iz svoga kutka, lijepi pregled na cijeli prostor. Podigao je pogled iznad oltara i ostao zaprepašten.

Na gredi ispod samog svoda sjedio je mali vražićak koji je neumorno nešto zapisivao na zategnutu magareću kožu. Kad je ispisao obje strane uhvatio je kožu zubima i papcima i počeo je rastezati.

U jednom trenutku koža mu se izmakla iz ustiju i on je roščićima udario u gredu. Starca je to toliko raspoložilo da se glasno nasmijao. Svi su ga prijekorno pogledali pa je posramljen napustio katedralu. Na dugom putu prema svojoj pećini razmišljao je o svemu što je doživio. Vidio je puno sjaja, ceremonija, uvježbanih rituala, vidio je kazalište u kojemu su glumci jako dobro naučili svoje uloge i besprijeekorno su ih odigrali ali kad se zastor spusti oni prestaju živjeti odigrane uloge i postaju sasvim neki drugi

ljudi. Sve je to starca žalostilo. Promišljao je o rečenici iz Biblije: „Ovaj me narod ustima štuje a srce mu je daleko od mene!“ A tada se sjetio onog vražićka: „Što li je on to zapisivao?“

Tada mu je sinulo: Zapisivao je one koji su došli iz običaja a ne iz vjere, tijekom prisutni a duhom odsutni, one koji samo ustima i gestama časte a srce im je daleko od Boga.

Zato je mali vražićak bio tako zaposlen ali i veseo jer će ga stari vrag sigurno pohvaliti zbog popisa.

Umorno je starac kročio prema svojoj pećini ali je u njemu sazrijevala sve jača i čvršća odluka: „Od sada ću Gospodina slaviti samo pod svojim drvetom, uz pjev ptica, žubor vode i šapat laganog lahora.“ Legao je umoran na svoj trošni kaput i zaspao blaženim snom.

Nije važno gdje ćemo Gospodinu iskazati hvalu i slavu. Važno je da je to učinjeno u Duhu i Istini!

SVETI NIKOLA TAVELIĆ, prezbiter i mučenik

Kao moguće mjesto rođenja spominje se Velim kod Stankovaca, no ipak najčešće se navodi Šibenik.

Nikola je ugledao svjetlo svijeta oko god. 1350. Potekao je od plemenite obitelji šibenskih Tavelića, starohrvatskoga plemena Šubića, što dokazuju i crveno-bijelo-plave kocke njegova obiteljskoga grba.

Studirao je filozofiju i teologiju u Zadru ili Splitu. Vjerojatno je neko vrijeme proživio na studiju u Italiji i oko 1365. ređen je za svećenika.

U mladosti je bio ponesen idealom sv. Franje pa je stupio u franjevački red.

Kad je fra Bartul Alverenski, vikar Bosanske vikarije, na poticaj pape Grgura XI. pozvao 1372. godine iz raznih franjevačkih provincija oko 60 učenika i uzornih redovnika za misionare u Bosni, među njima je bio i fra Nikola. Želja za misionarskim radom dovela ga je 1379. u Bosnu, gdje je 12 godina u najvećim poteškoćama bogumilima-paterenima propovijedao pravu kršćansku vjeru i svojim uzornim životom svjedočeci Evandelje, te ih veliko mnoštvo vratio natrag u krilo Katoličke crkve. Punih Kasnije će Bartul izvijestiti papu Bonifacija IX. da su misionari obratili oko 50.000 bosanskih krivovjераца

Kad su nakon nenadane smrti prvog bosanskog kralja Tvrtka koji je umro 23. ožujka 1391., zbog nasljedstva na prijestolju, u Bosni nastali neredi koji su onemogućili svaki duhovni rad, Nikola Tavelić je s dvojicom svoje subraće franjevaca - fra Adeodatom iz Ruticinija i fra Petrom iz Narbonne - kao misionar pošao u Svetu zemlju. I nastanjuje se u samostanu na Sionu. Tu je učio arapski jezik, obilazio sveta mjesta i pripremao se za misionarski rad To će ga s dvojicom spomenutih i još s fra Stjepanom iz Kunea dovesti do mučeničke smrti.

Osuđen je na smrtnu kaznu, te sva četvorica podniješe mučeničku smrt 14. XI. 1391. godine. Potanko izviješće poslao je u Europu fra Gerard Chalvet, gvardijan sionski, koji je bio nazočan izvršenju smrtnе presude.

Po nauku i primjeru svoga oca i zakonoše svetoga Franje, oni su posvetili život na korist vjernika, a i o tome da druge narode, osobito islamski svijet, privedu kršćanskoj vjeri i bogoštovlju.